

Sygn. akt I C 103/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Lucyna Szeredy

po rozpoznaniu 20 marca 2019 r. w J.

sprawy z powództwa P. (...)z siedzibą we W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 103/19 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle z 20.03.2019 r.

Powód P. (...) z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. R. kwoty 2.090,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie, powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z (...). zawartej z (...) sp. z o.o. nabył przysługującą wobec pozwanej wierzytelność pieniężną, wynikającą z umowy pożyczki o nr (...) z (...)Zadłużenie wynikające z tej umowy nie zostało przez pozwaną uregulowane, pomimo wezwania do zapłaty i zawiadomienia o możliwości cesji na rzecz nowego wierzyciela. Na dochodzoną sumę składa się 1.700 zł tytułem należności głównej, a w pozostałym zakresie skapitalizowane odsetki.

Pozwana w odpowiedzi na pozew domagała się odroczenia rozprawy z uwagi na zły stan zdrowia psychicznego. Nie ustosunkowała się merytorycznie do żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu (...) (...) sp. z o. o. zawarł z powodem P. (...)z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji. W imieniu powoda umowę podpisał pełnomocnik P. T.. W samej umowie nie wskazano danych indywidualizujących przedmiot przelewu, a umowa w tym zakresie odsyła do Załącznika nr 3 do umowy (dowód: kserokopia wyciągu z umowy przelewu wierzytelności – k. 10 - 13).

Powód sporządził wyciąg z elektronicznego załącznika do ww. umowy przelewu wierzytelności, w którym wskazał dane personalne pozwanej, datę zobowiązania i wysokość wierzytelności (dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika do cesji – k. 14).

W dniu(...)roku powód P. (...)z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych stwierdzający zadłużenie pozwanej wobec powoda na kwotę 2.090,64 zł, w tym należność główną w kwocie 1.700 zł oraz odsetki w kwocie 70,75 zł (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu – k. 9).

P. (...)wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie, VII Wydział Cywilny Rejestrowy, pod numerem (...)...)(dowód: W. z rejestru funduszy – k. 17 - 18).

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową, co do których nie znalazł podstaw do odmowy ich wiarygodności, przy czym załączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej ocenił jako dokument prywatny, o którym mowa w art. 245 k.p.c. stanowiący dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W konsekwencji dokument ten nie stanowił dowodu uzasadniającego fakt istnienia i wysokości wierzytelności. Analogicznie, przedstawiony wyciąg

z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 14) Sąd ocenił jako niedostateczny dla uznania istnienia opisanej w nim wierzytelności. Zdaniem Sądu, w żaden sposób nie da się wywieść faktu istnienia i nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanej i informacje odnośnie bliżej nie sprecyzowanego zobowiązania. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była wierzytelność względem pozwanej. Nie wykazano czy ów "wydruk" zawiera dane wymienione w Załączniku numer 4 do umowy przelewu wierzytelności. Podkreślić należy, że jest to pismo sporządzone jednostronnie przez stronę powodową, nie podpisane przez zbywcę wierzytelności, a więc stanowi jedynie dowód tego, że zostało sporządzone o treści w nim podanej.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powód dochodzi wierzytelności wobec pozwanej, która miała pierwotnie przysługiwać (...) sp. z o.o. z tytułu umowy pożyczki.

W myśl przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c. zgodnie, z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., który stanowi iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Stronę powodową obciążał więc obowiązek wykazania, iż przysługuje jej uprawnienie do dochodzenia zapłaty należności od pozwanej z tytułu związania jej umową pożyczki z poprzednikiem prawnym strony powodowej.

Przedstawione w poczet materiału dowodowego dokumenty nie dają tymczasem wystarczających podstaw do przyjęcia, że w chwili przelewu, cedentowi przysługiwała wierzytelność w wysokości opisanej w pozwie, którą to skutecznie nabył powód.

Powód w tym zakresie powołuje się na przelew wierzytelności

z (...) Z treści umowy cesji nie wynika, jakie konkretne wierzytelności zostały przeniesione na stronę powodową, w szczególności nie wymieniono

w niej wprost żadnej wierzytelności wobec pozwanej. Umowa ta bowiem określa jako swój przedmiot wierzytelności pieniężne ujęte w Załączniku nr 3 (wersja papierowa) i nr 4 (wersja elektroniczna). Powód nie przedstawił do akt sprawy wyciągu z ww. załączników w zakresie odnoszącym się do osoby pozwanej.

Należy podkreślić, że nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. Dane personalne pozwanej zostały wskazane jedynie w wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji, który stanowił wydruk automatycznie wygenerowany. Jak już wyżej wskazano, jest to pismo sporządzone jednostronnie przez stronę powodową, nie podpisane przez zbywcę wierzytelności, a więc stanowi jedynie dowód tego, że zostało sporządzone o treści w nim podanej.

W konsekwencji stwierdzić należy, iż z przedłożonej umowy nie sposób wywieść, aby jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca wobec pozwanej A. R.. Tym samym dokument ten nie potwierdza, aby powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanej i wstąpił w miejsce dotychczasowego wierzyciela, co z kolei uprawniałoby go do żądania spełnienia świadczenia.

Należy jednocześnie podkreślić, że powód nie przedłożył również samej umowy pożyczki, która stanowić ma źródło zobowiązania pozwanej. Nie stanowi bowiem dowodu jej istnienia i wysokości ww. wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, ani też oświadczenie zawarte w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Nie kwestionując faktu, że wyciąg taki - co do zasady - może stanowić podstawę ustaleń faktycznych i wyrokowania w sprawie, należało mieć na względzie, że jego materialna moc zależy jednak od jego treści merytorycznej, a o tym rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 15.09.2011 r., II CSK 712/10, Lex 1129100).

Z uwagi na nieprzedłożenie samej umowy pożyczki, z której powód wywodzi swoje roszczenie, ani strona, ani Sąd nie ma możliwości weryfikacji kwoty ujętej przez powoda w wyciągu.

Wskazać w tym miejscu również należy, że dla skuteczności przejęcia wierzytelności wymagane jest złożenie oświadczeń woli o cesji wierzytelności przez umocowane do tego osoby, a ponadto oświadczenia te nie mogą być dotknięte wadami. Zgodnie z przedłożonym przez powoda wyciągiem z rejestru funduszy inwestycyjnych wynika, iż fundusz reprezentowany jest przez K. T. (...)z siedzibą we W., a do reprezentowania funduszu uprawnieni są dwaj członkowie zarządu działający łącznie. Tymczasem, w imieniu K. T. (...)

z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności zawarł pełnomocnik P. T.. Jak wynika z odpisu wyciągu z rejestru funduszy nie był on osobą umocowaną do reprezentowania Funduszu, zaś powód nie dołączył do pozwu pełnomocnictwa do działania w imieniu Funduszu przez P. T. podpisanego przez osoby umocowane do składania oświadczeń woli w imieniu Funduszu.

W konsekwencji należy przyjąć, iż nie zostało wykazane, ażeby przy podpisaniu umowy cesji wierzytelności została zachowana właściwa reprezentacja powoda, co z kolei obliguje do przyjęcia, iż umowa cesji wierzytelności została zawarta przez osobę nieuprawnioną. Skutkiem tego stanu rzeczy jest to, iż powód nie udowodnił, by nabył skutecznie ewentualną wierzytelność wobec pozwanej.

Jako, że podstawę materialnoprawną zgłoszonego żądania stanowi stosunek zobowiązaniowy - umowa pożyczki, to – zgodnie z dyspozycją art. 720 k.c. – uznanie zasadności powództwa w pierwszym rzędzie wymagało stwierdzenia, że powód, bądź jego poprzednik prawny tj. (...) sp. z o. o. jako pożyczkodawcy przenieśli na pozwaną własność środków pieniężnych, a pozwana przyjęła na siebie zobowiązanie do ich zwrotu, z którego nie wywiązała się. Dla weryfikacji wysokości zgłoszonego żądania niezbędnym było również wykazanie na jakich warunkach pozwana uzyskała kwotę pożyczki (odsetki, ewentualne koszty uzyskania pożyczki, termin wymagalności zobowiązania). Zaniechanie inicjatywy dowodowej przez powoda uniemożliwiło poczynienie przez sąd jakichkolwiek ustaleń w tym zakresie.

W zaistniałych okolicznościach, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oraz 509 k.c. orzeczono jak w sentencji.